

การศึกษาผลของการใช้เทคนิคการควบคุมพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติก มีรูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi experimental research) มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ (1) พฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติก (2) เปรียบเทียบพฤติกรรมซ้ำระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้เทคนิคการควบคุมพฤติกรรม กับกลุ่มควบคุมที่ใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวกของเด็กออทิสติก (3) เปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมซ้ำหลังใช้เทคนิคการควบคุมพฤติกรรมของเด็กออทิสติกในกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กออทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดโสมนัส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ผลการศึกษามีดังนี้

1. พฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดโสมนัส ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองนั้นมีพฤติกรรมซ้ำที่คล้าย ๆ กัน คือ การเล่นนิ้ว และการพูดเพื่อเจอ โดยมีลักษณะของความถี่ที่เกิดพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

2. พฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองนั้นมีพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น โดยจะหยุดพฤติกรรมซ้ำนั้นทันที เมื่อได้รับเทคนิคการควบคุมพฤติกรรม ส่วนพฤติกรรมซ้ำในกลุ่มควบคุมที่ใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวกในช่วงก่อนการทดลอง และหลังการทดลองนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมหลังใช้เทคนิคการควบคุมพฤติกรรมกับกลุ่มทดลอง พบว่า มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ พฤติกรรมในสัปดาห์แรก และสัปดาห์ที่ 2 หลังการทดลอง มีพฤติกรรมซ้ำเพิ่มขึ้น ซึ่งพฤติกรรมซ้ำของเด็กแต่ละคน มีความเร็วในการกลับคืนมาแตกต่างกันไปเฉพาะบุคคล

This investigation is an instance of quasi-experimental research in which investigated are the repetitive behaviors of autistic children. Having divided the autistic children under study into two groups, an experimental and a control group, the researcher compared the results of using behavior control techniques in the former group with using positive reinforcement techniques in the latter group. Finally, examined is whether repetitive behaviors continue on the part of the autistic children in the experimental group who were treated with behavior control techniques.

Using the purposive sampling technique, the members of the sample population were selected from Prathom Sueksa 4 autistic students enrolled at

Wat Sommanus School under the supervision of the Bangkok Metropolis Educational Service Area Office 1.

Findings are as follows:

1. The repetitive behaviors of these Prathom Sueksa 4 autistic students at Wat Sommanus School in both the control and the experimental groups had been more or less the same. Members of both groups exhibited such behaviors as fiddling with fingers, and nonsensical vocalizations with no differences between the two groups in regard to the frequencies with which such behaviors occurred.

2. However, it was found that there were positive changes in the repetitive behaviors in the experimental group. Upon being treated with the behavioral control techniques, these autistic children immediately ceased repetitive behaviors. Moreover, repetitive behaviors in the control group in which the autistic children were treated by positive reinforcement techniques before and after the experiment remained intact without any changes in behavior occurring.

3. Nonetheless, differences were still seen in the behaviors of the autistic children in the experimental group treated by behavior control techniques. In the post-treatment period after the lapse of from one to two weeks, the children reverted to repetitive behaviors. However, the children differed in the speed at which repetitive behaviors returned.